

РЕШЕНИЕ

№ 276

гр. София, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 11.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4731** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс / АПК/ вр. чл.40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Л. А. Г. срещу решение № 97-00-51/18.04.2023 г. на главния секретар на Министерството на културата в частта, с която се отказва достъп до исканата обществена информация.

С жалбата се твърди, че отказът на административния орган, в качеството му на задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, е неправилен и незаконосъобразен, тъй като е постановен в противоречие с материалноправните разпоредби и при несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК. По изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на оспорения отказ за предоставяне на обществена информация, като се върне преписката на ответника с указания за предоставяне на пълен достъп до исканата обществена информация.

В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. П., който поддържа жалбата, като претендира отмяна на обжалвания акт, както и присъждане на сторените по делото разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът – главният секретар на Министерството на културата, чрез юрк. И., взема становище за неоснователност на подадената жалба.

Софийската градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата

основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано по заявление от Л. А. Г. за предоставяне на достъп до обществена информация с рег. № 97-00-51/21.03.2023 г. до министъра на културата, с което на основание чл. 2, ал. 1 и чл. 4, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация е поискала да ѝ бъде предоставен достъп до информация относно конкурса за директор на Националния исторически музей, проведен на 02.03.2023 г., от 11.00 часа в сградата на Министерството на културата, по-конкретно по следните въпроси: 1. Съществуват ли писмени или устни указания на министъра на културата съгласно § 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Наредба № Н-4 от 14 юни 2007 г. относно критериите за подбор на членовете на комисията за провеждане на конкурса за заемане на длъжността „директор“ на НИМ, които да конкретизират изискванията, разписани в чл. 8, ал. 1 от същата наредба. Ако да, какви са те; 2. Съществуват ли писмени или устни указания на министъра на културата съгласно § 2 от Преходните и заключителни разпоредби от Наредба № Н-4 от 14 юни 2007 г. относно провеждането на процедурата по събеседването, оценяването на кандидатите, попълването на оценъчните карти, изчисляването на общия брой точки, изготвянето и подписването на финалния протокол и др. Ако да, какви са те? Във връзка с поставените въпроси заявителят е поискал да му бъдат предоставени следните документи: 1. Указания на министъра на културата съгласно § 2 от Заключителните разпоредби на Наредба № Н-4 от 14 юни 2007г., засягащи процедурата за провеждане на конкурса за заемане на длъжността „директор“ на НИМ, вкл. критерии за подбор на членовете на комисията, правилата и методиката за провеждане на събеседването, оценяването, попълването на оценъчните карти, изчисляването на общия брой точки, изготвянето и подписването на финалния протокол / ако съществуват такива/; 2. Заповед/заповеди за назначаване на комисия по чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-4 от 14 юни 2007 г. за провеждане на конкурсите за директори на държавните културни институти; 3. Автобиографии на кандидатите, допуснати до участие в конкурса по чл. 4, ал. 1, т. 1 от същата наредба; 4. Концепции за развитието на Националния исторически музей, депозираны от участниците в конкурса, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от Наредбата; 5. Оценъчните карти по чл. 11, ал. 4, т. 3 / Приложение № 5/ с оценките на всеки кандидат / при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД/; 6. Протокол за решенията на комисията по чл. 14 от Наредбата, отразяващ резултатите от конкурса / при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД/.

В заявлението е посочена предпочитана форма за предоставяне на достъп до исканата информация – писмен отговор на поставените въпроси, заверено копие на изброените документи на хартиен носител, копие, предоставено по електронен път на посочени адреси на електронна поща.

Представено е уведомление с изх. № 97-00-51 от 29.03.2023 г. до заявителя относно удължаване на срока по чл. 28, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация, с което заявителят е уведомен, че срокът ще бъде удължен с 14 дни, тъй като исканата обществена информация е свързана с трети лица, чието съгласие се изисква, за да бъде предоставена.

Последвало е постановяване на оспореното в настоящото производство решение № 97-00-51/18.04.2023 г. на главния секретар на Министерството на културата на основание чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, чл. 37, ал. 1, т. 1 и т. 2 във връзка с чл. 31, ал. 1, 2, 3 и 4

и чл. 2, ал. 5 ЗДОИ, чл. 1, ал. 3 от Закона за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. за предоставяне достъп до обществена информация, както следва: по т. I - Предоставен е пълен достъп до исканата обществена информация, както следва: По въпрос 1 и 2 и по искане 1: В Министерството на културата не се съхранява исканата от заявителя информация; по т. II – Предоставен е достъп до исканата обществена информация, с частично или изцяло заличени лични данни, при спазване изискванията на чл. 31, ал. 4 и чл. 2, ал. 5 ЗДОИ и ЗЗЛД, както следва: 1. По искане 2 и 6, с частично заличени лични данни: 1.1. Заповед № РД09-184/21.02.2023 г. за назначаване на комисия за провеждане на конкурс за длъжността „ директор“ на НИМ – 2 стр.; 1.2. Протокол от 02.03.2022 г. от заседанието на Комисията за провеждане на конкурс за длъжността „ директор“ на НИМ – 3 стр.; 2. По искане 5 с изцяло заличени лични данни: 2.1. 12 оценъчни карти на кандидат 1 – със заличени лични данни на кандидата и на членовете на комисията – 12 стр.; 2.2. 12 оценъчни карти на кандидат 2 – със заличени лични данни на кандидата и на членовете на комисията – 12 стр.; 2.3. 12 оценъчни карти на кандидат 3 – със заличени лични данни на кандидата и на членовете на комисията – 12 стр.; 2.4. 12 оценъчни карти на кандидат 4 – със заличени лични данни на кандидата и на членовете на комисията – 12 стр.; 3. По искане 4 е предоставен достъп до поисканата информация, касаеща кандидата, който е представил съгласие по реда на чл. 31, ал. 3 ЗДОИ, със заличени лични данни, при спазване изискванията на чл. 2, ал. 5 ЗДОИ и на ЗЗЛД: 3.1. Концепция за развитието на Националния исторически музей, депозирана от кандидата – 6 стр.

По т. III от решението е постановен отказ за предоставяне на информацията: 1. По искане 3 относно автобиографиите на кандидатите в конкурса за „ директор“ на НИМ, обявен със заповед № РД16-148/08.12.2022г., тъй като в исканите документи се съдържат лични данни; 2. По искане 4 относно концепциите за развитие на НИМ на кандидатите в конкурса за „директор“ на НИМ, обявен със Заповед № РД16-148/08.12.2022г., които изрично са отказали или не са дали съгласие до издаване на решението за достъп до обществена информация, тъй като в исканите документи се съдържат лични данни.

Решението е връчено на заявителя чрез електронна поща на 20.04.2023г.

Установява се от представената Заповед № РД09-502/14.07.2022 г., издадена от министъра на културата на основание чл. 28, ал. 2 ЗДОИ във връзка с чл. 5, ал. 2 от Устройствения правилник на Министерството на културата, че на главния секретар на Министерството на културата е възложено да подписва решения за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по подадени заявления по реда на Закона за достъп до обществена информация.

Представени са с административната преписка посочените в решението за предоставяне на достъп до обществена информация документи, вкл. заповед № РД09-184/21.02.2023 г. за назначаване на комисия за провеждане на конкурс за длъжността „ директор“ на НИМ, протокол от 02.03.2022 г. от заседанието на комисията за провеждане на конкурс за длъжността „директор“ на НИМ, оценъчни карти на кандидати със заличени лични данни на кандидата и на членовете на комисията, концепция за развитието на Националния исторически музей за периода от м. януари 2023г. до м. януари 2028 г.

Представени са писма с изх. № 97-00-51/29.03.2023 г. до трети лица, с които са уведомени за постъпилото искане за предоставяне на достъп до обществена

информация, като е изискано съгласието им на основание чл. 31, ал. 2 ЗДОИ, както и съответно писма за съгласие/несъгласие по реда на чл. 31, ал. 2 ЗДОИ от третите лица. Останалите представени по делото писмени доказателства, които съдът не обсъжда, не установяват релевантни за решаване на повдигнатия правен спор обстоятелства.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 ЗДОИ срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което е допустима. Местната компетентност на настоящия съд да разгледа повдигнатия правен спор се обуславя от разпоредбата на чл. 133, ал. 1 АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По съответствието с процесуалния закон.

Оспорваното решение е издадено от компетентен орган и в предвидената от закона писмена форма, с което са спазени изискванията на чл. 59 АПК и чл. 38 ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с достъпа до обществена информация, са уредени в ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган, натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган, видно от представената Заповед № РД09-502/14.07.2022 г., издадена от министъра на културата на основание чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, с която главният секретар на Министерството на културата е оправомощен да разглежда заявления за достъп до обществена информация по смисъла на ЗДОИ, съответно да постановява решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

При издаване на решението са спазени изискванията за форма по см. на чл. 59, ал. 2 във вр. ал. 3 АПК и специалната разпоредба на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, като са посочени и мотивите, обосноваващи основанията за органа да откаже да предостави исканата информация. Решението за предоставяне на частичен достъп е мотивирано, като заявителят е уведомен, че е налице изричен отказ от страна на трети лица за предоставянето на личните им данни, поради което същите са заличени в предоставените документи по преписката.

Отказът е постановен в срока по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ, съгласно която разпоредба заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. Предвид това, че е изискано съгласието на трети лица относно предоставянето на информация, срокът за произнасяне е продължен с още 14 дни – чл. 31, ал.1 ЗДОИ.

Предвид изложеното съдът намира, че оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалните правила за това, като органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на решението на процесуално основание. Освен това, съдът поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод. Такова не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието му с материалния закон - чл. 146, т. 4 АПК. В тази връзка съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Кръгът на задължените по закон да предоставят информация субекти е очертан в чл. 3 ЗДОИ. Несъмнено в случая заявителят е субект на правото да получи исканата информация съгласно чл. 4 ЗДОИ, а ответникът е задължен субект за предоставянето ѝ – чл. 3, ал. 1 ЗДОИ.

Според легалното определение, дадено с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ), и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ). Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им / чл. 12, ал. 1 и ал. 2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезите по ал. 4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на исканата от заявителя информация, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл. 28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени налице ли са визираните в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя. С нормата на чл. 37, ал. 1 ЗДОИ императивно са предвидени основанията за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, а именно когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2, или когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес, както и когато исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Съгласно чл. 37, ал. 2 ЗДОИ в случаите по ал. 1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.

Както се посочи, ответникът е задължен субект по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

Фактическите основания, послужили за оспорения отказ, сочат на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, която предвижда като основание за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация случаите, при които достъпът засяга интересите на трето лице и лицето изрично е отказало предоставянето на информацията, като изключение е предвидено при наличието на надделяващ обществен интерес. В тези случаи съответният орган, съгласно чл. 31, ал. 2 ЗДОИ, е длъжен да поиска изричното писмено съгласие на третото лице, както и е длъжен да спазва точно условията, при които третото лице е дало съгласие за предоставяне на отнасяща се до него информация. В съответствие с това изискване в случая административният орган е поискал съгласието на трети лица, които са отказали предоставяне на лични данни, съответно с оспореното решение е предоставен частичен достъп до исканата информация, като са заличени личните данни. Както бе посочено по-горе, с писмо с изх. № 97-00-51 от 29.03.2023 г. заявителят е уведомен за необходимостта по см. на чл. 31, ал. 1 ЗДОИ за предоставяне на съгласие/несъгласие за исканата обществена информация от третите лица, отнасяща се до последните.

Действително, в чл. 31, ал. 4 ЗДОИ е предвидена възможност при наличие на изрично несъгласие на третото лице органът, от който е поискана информацията, да предостави исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, отнасяща се до третото лице, но в случай че е налице изключението, регламентирано в чл. 37, ал. 1, т. 2, или хипотезата на „надделяващ обществен интерес”. Понятието „надделяващ обществен интерес“ е дефинирано в § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и наличието на такъв интерес преодолява защитата на информацията, засягаща третото лице. Съобразно легалната дефиниция "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Доводи в тази насока жалбоподателят не е обосновал нито в производството пред административния орган, нито пред съда. От съдържанието на документите, изхождащи от незадължени по ЗДОИ субекти, каквото е третото лице, не може да се разкрие информация, целяща да разкрие корупция и злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ / така решение № 146/08.01.2014г. по адм.д. № 7182/2013 г. на ВАС, VII отделение/.

От изложеното може да се направи обоснован извод, че биха били засегнати интересите на трети лица, в случай че информацията бъде предоставена на заявителя, а и не е налице надделяващ обществен

интерес.

Оспореният акт не противоречи и на целта на закона, тъй като основната цел на ЗДОИ е чрез предоставяне на обществена информация да се даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по ЗДОИ субекти. В конкретния случай предоставяне на данни за третите лица, чиито интереси се засягат от исканата информация, по никакъв начин не е относимо към дейността на задължения субект. Поради това, като е приел, че информацията засяга трети лица, изразили изрично несъгласие и при липсата на надделяващ обществен интерес, органът е постановил правилно решение и е постановил частичен достъп до исканата обществена информация със заличаване на личните данни на третите лица.

Предвид изложеното съдът приема, че не са налице основания за отмяна на оспорения отказ, тъй като същият е правилен и законосъобразен, поради което и следва да бъде потвърден, съответно жалбата следва да се отхвърли.

По разноските в производството.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски. В полза на ответника се дължат разноски, като своевременно ги е претендирал. При определяне размера на разноските, които следва да се възложат в тежест на жалбоподателя, съдът съобрази разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, както и фактическата и правна сложност на делото, обема на осъществените действия от пълномощника на ответника по осъществяване на процесуално представителство и защита, поради което приема, че в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. А. Г. срещу решение № 97-00-51/18.04.2023 г. на главния секретар на Министерството на културата в частта, с която се отказва достъп до исканата обществена информация.

ОСЪЖДА Л. А. Г. да заплати на Министерството на културата сумата от 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: